

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی فسا دانشکده پزشکی

پایان نامه برای اخذ درجه دکترای پزشکی عمومی

عنوان :

بررسی شیوع دیس ریتمی و عوامل مرتبط با آن در بیماران STEMI و Non STEMI در بررسی شیوع دیس ریجستری قلب و عروق سال 1394 تا 1399

استاد راهنما:

دكتر عبدالحكيم الكامل

استاد راهنما دوم :

دکتر مریم کاظمی

نگارش :

مریم محبی زاده

مرداد 1401

شماره پایان نامه:

چکیده:

مقدمه: انفارکتوس حاد قلبی یکی از مهمترین عارضههای قلبی-عروقی شایع در سراسر جهان است که هر روزه آمار آن در حال افزایش است. در دهههای اخیر شناخت عوامل خطر مؤثر در بروز و پیشآگهی بدتر این بیماری به یکی از اهداف پژوهشی مهم در حیطه بیماری قلبی-عروقی تبدیل شده است. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط دیس ریتمی با بروز انواع انفارکتوس حاد قلبی بر اساس بالا آمدن قطعه اس-تی بود.

مواد و روشها: مطالعه حاضر به صورت مقطعی توصیفی تحلیلی با استفاده از دادههای ثبت شده در ریجستری قلب فسا انجام گردید. بیماران مبتلا به انفارکتوس حاد قلبی که بالای 30 سال داشتند و دچار بیماریهای روانی نبودند وارد مطالعه شدند. سپس ارتباط دیسریتمی با نوع انفارکتوس حاد قلبی با استفاده از آزمونهای تی-مستقل و کای اسکوایر آنالیز شد.

یافتهها: در این مطالعه 2256 بیمار با میانگین سنی $\pm 13.2 \pm 63.2 \pm 68.3$ درصد آنها مرد بودند مورد بررسی قرار گرفتند. در این میان افراد مورد مطالعه $\pm 67.2 \pm 68.3$ درصد افراد دچار بالا آمدن قطعه اس-تی شدند. هم چنین فراوانی دیس ریتمی $\pm 21.3 \pm 68.3$ درصد بود. نتایج نشان داد دیسریتمی بیشتر در مردان (p value = 0.002) و سنین بیشتر (p value = 0.002) دیده می شود. در افراد سیگاری با بالا آمدن قطعه اس-تی دیس ریتمی به طور معناداری بیشتر است (p value = 0.009) و افراد مصرف کننده اپیوم به شکل معناداری بیشتر دچار دیس ریتمی شدند (p value = 0.002). هم چنین هیپرلیپیدمی، نارسایی قلبی، کار کرد قلبی پایین، سکته مغزی، و سابقه عمل قلب باز با دیس ریتمی رابطه مستقیم دارند.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه به خوبی نشان می دهد انفار کتوس حاد قلبی بدون بالا آمدن قطعه اس-تی در مردان ارتباط مستقیمی با بروز دیس ریتمی دارد. هم چنین، جنسیت، سن، مصرف سیگار و مواد مخدر و بیماری های زمینه ای قبلی می تواند خطر بروز دیس ریتمی را در این بیماران بالا ببرد.

كليدواژه: ديس ريتمي، انفار كتوس حاد قلبي، صعود قطعه اس-تي، عوامل خطر.

Abstract

Backgrounds: Acute myocardial infarction is one of the most important cardiovascular complications common all over the world, the number of which is increasing every day. In recent decades, the knowledge of risk factors effective in the occurrence and worse prognosis of this disease has become one of the important research goals in the field of cardiovascular disease. The aim of this study was to investigate the relationship between dysrhythmias and the incidence of acute myocardial infarctions based on the presence of ST-segment elevation.

Materials and methods: The present cross-sectional study was conducted using the data recorded in Fasa heart registry. The patients with acute myocardial infarction who were over 30 years old and did not suffer from mental illnesses were included in the study. Then, the association between dysrhythmia and the type of acute myocardial infarction was analyzed using independent t-tests, and chi-square.

Results: In this study, 2256 patients with an average age of 63.2 ± 13.2 years, 68.3% of whom were male, were investigated. Among the studied subjects, 67.2% of the subjects had elevated ST segment. Also, the frequency of dysrhythmia was 21.3%. The results showed that dysrhythmias are more common in men (p value = 0.02) and older people (p value = 0.002). In smokers, dysrhythmias are significantly more when the ST segment is elevated (p value = 0.009), and opium users have significantly more dysrhythmias (p value = 0.002). Also, hyperlipidemia, heart failure, low cardiac function, stroke, and history of open-heart surgery are positively associated to dysrhythmias.

Conclusion: The results of this study clearly show that acute myocardial infarction without ST-segment elevation in men is directly related to the occurrence of dysrhythmias. Also, gender, age, smoking and drug use and previous underlying diseases can increase the risk of dysrhythmia in these patients.

Keywords: dysrhythmia, acute heart infarction, ST-segment elevation, risk factors.